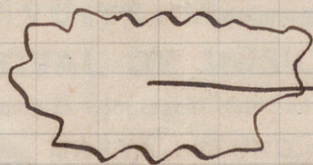

Prova, anni
Entrega, demà, dissabte

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

un nimu
(n'hi ha d'haver un
encara inèdit)

louis dotze : 1924-25

concert onze : Dissabte, dia 23 de maig de 1925

Recital pel famós violinista francès

JACQUES THIBAUD

amb la cooperació del pianista

Georges de Lausnay

La Folia	Corelli
Palma	Chausson
Concert	Mendelssohn
Chaconne	Bach
Sarabande	Mowet
Tempo di minuetto	Pugnani
Introducció	Desplantes
Mozart Rondo	Mozart

molt petit

Concert dotze : Dimecres, dia 27 de maig de 1925

Darrer concert a Barcelona de

JACQUES THIBAUD

amb la cooperació de l'

ORQUESTRA PAU CAJALS

sota la direcció del seu eminent mestre

PAU CAJALS

Symphony, obertura	Beethoven
Concert en mi menor	Mozart

Mort i transfiguració Strauss
violí i orquestra

Concert Brahms
violí i orquestra

molt petit

Palau de la Música Catalana

a tres quarts de deu del vespre

Exclusivament per als socis

Piano STEINWAY, cedit per la casa Litzal

FESTIVAL ARNOLD SCHÖENBERG

Des del moment en que l'«ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA» va incloure entre les seves activitats, donar un impuls a l'expandiment entre nosaltres de la música moderna, invitant als més preclars mestres de l'hora actual, perquè personalment ens fessin conèixer les llurs obres més significatives, Arnold Schönberg fou un dels candidats a ésser cridat en la primera ocasió escaient. Han estat ja hostes nostres il·lustres, obeint a aquest plan, Serge Prokofieff, Maurice Ravel, Manuel de Falla, i paral·lelament, els filharmònics barcelonins han pogut conèixer abastament la persona i les obres de Richard Strauss i d'Igor Strawinsky, per les seves interessantíssimes actuacions al Gran Teatre del Liceu. El públic intel·ligent pot estar ben satisfet, doncs, d'haver tingut ocasió de formar una idea ben documentada de les tendències, recerques i modalitats de la música que hom produeix en aquests temps; però la visió no és encara precisada en els seus límits i si bé amb Strawinsky sembla que haguem presenciat el màxim esforç i la màxima possibilitat per assolir insospitades perspectives, encara amb Schönberg hem de veure, en una altra direcció, nous atreviments genials, noves recerques insospitades i sovint desorientadores, noves dislocacions i articulacions noves. Per això el mestre vienès que ens plaurà de presentar a Barcelona suscita sovint amb les seves obres les més apassionants polèmiques, que arriben a vegades a pendre lamentables aspectes en les pròpies sales de concert. Però malgrat les exageracions, les protestes dels uns i els ditirambes dels altres, una cosa és certament evident i és que quan hom parla de la música actual, és inexcusable en primer lloc el nom de l'autor de «Pierrot lunaire».

La seva vinguda a Barcelona, on pot dir-se que les seves obres són gairebé desconegudes, serà un esdeveniment ben interessant, al qui donarem l'importància deguda documentant extensament — segons ja tenim per costum en aquests casos — el programa del Festival Schönberg, amb notes biogràfiques i crítiques, anàlisi de les obres, retrat, etc. i esperem que el nostre públic musical intel·ligent correspondrà amb un esforç de comprensió o almenys amb la seva curiositat i el seu respecte, al pas entre nosaltres d'aquesta figura culminant de la música innovadora.

Johnston 22

Jacques Hiband

!
 El nom d'aquest virtuós és dels que no necessiten presentacions ni llances excessives. [P]aques regades d'hauria donat un cas de tan unànim admiració com la que ha suscitat, per tot Europa i a Nord Amèrica, el primer dels concertistes francesos contemporanis, i és que a la gràcia, tant subtil i tan franca, de la seva interpretació, gràcil i superbiola com poques n'hi haigim, s'hi afegix la simpatia personal a través de la qual els seus mèrits s'ens ofereixen com una cosa normal i assolible.

Per a nosaltres, barcelonins, Hiband és objecte d'una veneració especial, ^{puix que} ~~potser~~ ens evoca el record del nostre malhaurat granados. Orgulles visions de bonats granados - Hiband! Caldrà que passin ^{molts anys} ~~tota la nostra~~ generació perquè s'en perdi el record vivent, com una de les erencions més fortes i característiques d'una època barcelonina de fervor en la qual ni el públic era massa de concert era massa reduït, el seu respecte, la seva comprensió, la seva sensibilitat, li donaven un to de gran senyoria que hom encara en els públics, certament molt més copiosos, dels nostres dies.

I com no recordar, encara, la sorprendent adaptació de Hiband al conjunt anobilitat i àuster del trio completat per Pau Casals i Alfred Cortot? Quants virtuòs podrien rebre d'una prova semblant? La gran directivitat de Hiband i la seva consciència artística el fan apte a col·laborar amb uns artistes dels quals ~~el~~ s'espera per

una infinitat de circumstàncies de formació,
de gust i d'escola.

És que Philand és un artista completíssim,
per més que s'ens presenti aforble i amb la seva
característica elegància innata, i per més que
les seues interpretacions siguin sempre per dar-
monst de tot amables, exquisides, elegants.

~~Aquesta positiva vàlvia La positiva vàlvia de~~
~~trova encara~~
~~que no pot ser que hi ha en ell, per que cada~~
~~pot així també cada any, ne creixent~~
~~amb rigra sol·licitat de seua cançons per al nivell~~
nos superiors d'interpretació que organitza l'
"École normale de musique de Paris", adoncs quan,
com ^{ara} ~~en aquest any~~, s'han reservat aquestes lliçons
^{unicament} als grans compositors francesos (Vincent d'Indy,
Albert Roussel, Paul Dukas, Maurice Ravel), ~~et~~
~~estat dels quals i com a únic prescindint-se de tot altre virtuos.~~

L'"Associació de música de Càmera" que tant
vegades s'ha sentit forosa d'admirar l'eminent
violonista, no podia cloure més gentilmente
aquest curs que amb la seva col·laboració, tant
més quan, acoblada a la part l'Orquestra Pau
Casals ~~donc~~ ens promet moments de la més
~~una~~ festa un fi de curs emocionant.